

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

The Provincial
Library
City

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК X. Ч. 37 (1090). СУБОТА, 31. БЕРЕЗНЯ 1928. WINNIPEG, MAN. SATURDAY, MARCH 31st, 1928. No. 37 (1090). VOL. X.

Ворожа демонстрація проти Пилсудського під час відкриття нового польського союму

ПОЛІЦІЯ ВИКИНУЛА З СОЙМУ СІМОХ КОМУНІСТИЧНИХ ПОСЛІВ.

Коли Пилсудський увійшов до соймової сали з декретом президента в руках, комуністи й українські радикали привітали його голосними окликами: "Геть з білим терором! Геть з пофалшованим вислідом виборів!"

СОЦІАЛІСТ ДАШИНСЬКИЙ ВИБРАНИЙ МАРШАЛКОМ СОЙМУ.

ВАРШАВА, 28. березня. — Відкриття нового польського союму позначилося великим заворушенням і насильним викличенням кількох послів.

Коли прем'єр Пилсудський, заступаючи президента, увійшов до союму з президентським декретом в руках, комуністичні й українські радикальні послы привітали його голосними окликами:

"Геть з білим терором! Геть з пофалшованим вислідом виборів!"

У відповідь на це Пилсудський заявив, що як не буде привернений спокій, демонстраційні послы будуть виклинені. Шум і крик продовжався і, на знак Пилсудського, до сали увійшла поліція й виводила сімох послів, провідників демонстрації. Це було зроблено серед завзятої боротьби і протестів.

Поява поліції в сали союму,

АРЕШТИ РАДИКАЛІВ ПЕРЕВЕДЕНО В БАГАТЬОХ МІСТАХ.

ТОКІО, Японія, 22. березня.

— Під час недавніх "червоних" арештовано більше осіб, ніж про це говорила перша звітність поліції. В додатку до масових арештувань у Токіо, рейди й арештування переведено в Йокогамі, Нагоя, Кійото, Осака, Кобе, Окаяма, Фукуока й інших індустріальних та торговельних осередках.

"Рейди на червоних" були переведені після загальних виборів, в яких пролетарські партії віднесли значні успіхи. Члени уряду Танаки висловили велике занепокоєння з поширення радикалізму серед робітників і бідних селян, що винаймають землю.

БРИТАНІЯ ДАЄ ВЕЛИКУ ПОЗИЧКУ УРЯДОВІ ЧАН КАЙ-ШІ.

ШАНГАЙ, 26. березня. — Повідомляють, що британські фінансові інтереси запропонували генералові Лі Чай-Сумові, головному командантові кумінтанських військ у провінції Квантун, велику позичку. Лі Чай-Сум, який прибув до Нанкіну, передав цю пропозицію до Чан Кай-Ші. Кажуть, що Чан Кай-Ші одобрив позичку.

Гроші підуть на реорганізацію кумінтанської армії у Квантуні, яка потерпіла недавно тяжкі поразки з рук робітничо-селянських військ, що марширують на південні провінції Гуанан.

перший раз в історії Польщі, негайно викликав страшене обурення. Відчитування декрету президента й записування послів відбулося серед гарячої атмосфери. Після того сесія відпочила.

За той час сімох виключених послів забрано на поліцію, де за них заложено залог, і потім назад привезено до союму.

На такий поступок Пилсудського обурилися послы всіх партій. Це показалося при виборі маршала союму. Хоч виглядало певним, що кандидат Пилсудського, віцепрем'єр Бартецький, буде вибраний, то послы відкинули його й вибрали соціаліста Дашинського 206 голосами проти 132. Після того члени уряду й послы урядового блоку вийшли з сали.

Коли сойм був суспендований, сенат відкрився спокійно й вибрав головою урядового кандидата Шиманського.

В комуністичних приміщеннях у Токіо й інших містах були переведені ревізії й скорфіковано багато літератури.

ТОКІО, 26. березня. — Молоді фашисти підложили бомбу під дім Ікуо Ояма, провідника лівого крила селянсько-робітничого руху, якого вибрано послом під час недавніх виборів до парламенту. Дім Ояма, який служив за головний осідок лівого крила селянсько-робітничої партії, зістав знищений.

Молоді фашисти, організовані в товаристві Кенкокукай, напали недавно на редакцію газети "Асагі", яка відмовлялася помістити їх оголошення.

У Кантоні існує тепер воєнний стан і може вибухнути нове повстання робітників. Помімо здушення трейд-юніонних організацій і численних екскацій, робітники Кантону організували підземну армію.

ШАНГАЙ, Китай, 27. березня. — Місцеві робітничі юнії домагаються усунення японського консула, який приказав депортувати Корейців до Японії. Бойкот японських товарів в Амою продовжується.

ЮРІЙ ЧІЧЕРІН ВИСЛАВ НОТУ ДО ФРАНЦУЗЬКОГО УРЯДУ.

Народній комісар закордонних справ протестує проти старань Франції захватити радянське золото.

МОСКВА, 28. березня.

Міністер закордонних справ Юрій Чічерін вислав до Франції ноту, в якій протестує проти старань французької амбасади у Вашингтоні захватити радянське золото вартості 5 мільйонів доларів, що було недовільно вислане до Нью Йорку.

Чічерін у своїй ноті каже, що акція французької амбасади — яка судовою дорогою зголосила претенсії по радянське золото на тій підставі, що це нібито є французьке золото, захоплене під час більшовицької революції — нару-

шує франко-радянський договір та ускладнює переговори між обома країнами в справі довгів.

Валеріян Осінський, визначний радянський провідник, помістив у "Правді" статтю, в якій каже, що Радянський Союз дотримує свої обіцянки, але капіталістичні держави нарушують їх.

Так, сказав він, Злучені Держави, хоч на словах заохочують до торгівлі, то в той сам час дозволяють на ріжні правні комплікації, щоб перешкодити її розвитку.

ЮНІЯ ПОРТЕРІВ РОЗПОЧАЛА ГОЛОСУВАННЯ НАД СТРАЙКОМ.

НЮ ЙОРК, 27. березня.

Юнія портерів, що працюють у залізничних спальних вагонах, розпочала голосування над страйком. Юнія має 7,000 членів і розсіла 10,000 балотів у всі часті країни.

На підставі закону Ватсона-Паркера, президент Кулідж на значить арбітраційну раду на випадок, як портери переголосують вийти на страйк.

Юнія домагається підвишки платні з \$72.50 на місяць до \$150 і зменшення годин праці в місяці з 400 до 240. Ріжниця в платні є тому така велика,

що юнія домагається рівночасно, щоб компанія скасувала жebraцькі "типси".

Є це перше голосування над страйком, яке переводить ця організація, зложена виключно з чорних робітників.

СПІАРСЬКА КОМПАНІЯ МАЄ ВЕЛИКІ ЗИСКИ.

МОНТРЕАЛ, 29. березня.

За місяць січня і лютий 1928 року спіарська компанія мала \$4,481,094 чистого зиску, себто \$1,002,661 більше як за ті самі місяці минулого року.

РІЖНІ ВІСТІ

ВИСЛАЛИ ДОМАГАННЯ ДО ПІЛСУДСЬКОГО.

НЮ ЙОРК, 26. березня. — Новозаснований Американський Комітет проти польського фашизму вислав каблетраму до Пилсудського, домагаючись звільнення 490 членів білоруської Громади, проти 56 з котрих ведеться тепер розправа в Вильні.

Одночасно комітет видав поклик на конференцію з метою поінформувати американських робітників з положенням членів Громади, проти яких польський уряд повів нагінку.

359 МІЛІОНІВ ДОЛАРИВ НА ВОЄННУ ФЛОТУ.

ВАШІНГТОН, 27. березня. — Конгрес ухвалив сьогодні 359 мільйонів доларів на видатки воєнної флоты. Законопроект про внаслідкування 48 мільйонів доларів на будову вільмох 10,000- тонових кружляків і двох субмарин був ухвалений раніше.

Товариші! Відновляйте переплату на "Укр. Роб. Вісті!"

КОМУНІСТИ КОЛО СВАТОВА ВІДНЕСЛИ ПОБІДУ.

ЛОНДОН, 28. березня. — Делегата з Гонконгу каже сьогодні, що армія кумінтанського уряду потерпіла поразку в боротьбі з комуністичним військом коло Сватова. Вона була примушена відступити до Сватова в неадап.

ПІД ЧАС ЗЕМЛЕТРУСУ ЗГИНУЛО 18 ОСІБ.

РИМ, 28. березня. — Під час землетрусу, що відчутно вчора в кількох італійських містах, 18 осіб було убитих і більше як 50 ранених.

УДІНЕ, Італія, 28. березня. — Сьогодні панує побоювання, що втрати в людськім житті під час вчорашнього землетрусу можуть бути навіть більші, ніж з початку обчислювано, а це тому, що телеграфічні й телефонічні лінії є місцями перервані й точних відомостей про катастрофу не можна було дістати.

В полудне число жертв подавали на 10 убитих і 40 ранених.

КАНТОН, Джорджія, 27. березня. — Під час сильної бурі, що навістила цю околицю вчора ввечері, згнуло п'ять осіб і що найменше 20 було ранених, більшість з них легко.

ВУГЛЕВІ БАРОНИ ЗНИЖУЮТЬ ПЛАТНЮ.

ЧІКАГО, 28. березня. — Товариство іліноїських власників копалень сповістило сьогодні, що після 1. квітня не буде визнавати Юнайтед Майн Воркерс оф Америка, хіба що юнія згодиться на нижчу платню від той, яку приписує джексонвільська угода.

Товариство власників копалень ще раз запропонує 6 доларів денно за денну працю, 84 центів за тону для гуртових робітників, заявив уступачий президент Райс Милер. Юнія домагається \$7.50 на день і \$1.08 за тону.

МЕКСИКО УСТУПИЛО ЗЛУЧЕНІМ ДЕРЖАВАМ.

МІСТО МЕКСИКО, 27. березня. — Після конференції між американським амбасадором Морвеном і мексиканським міністром індустрії і торгівлі Моронесом, прийшло до порозуміння в справі нафтових територій у Мексику. Уважають, що спір між Злученими Державами і Мексикою іза нафтових територій буде тепер покінчений.

ВАШІНГТОН, 28. березня.

Мексиканський президент Калес підписав нові постанови про права чужинецьких нафтових компаній у Мексику і в наслідок того, на думку Вашингтонських урядників, дипломатичні взаємини між Злученими Державами і Мексикою є тепер на тривікий підставі, ніж були колинебудь за останніх 10 літ.

ЛЕМПСОН НЕ ПРИЙШОВ ДО ПОРОЗУМІННЯ.

ШАНГАЙ, Китай, 26. березня. — Офіційно оповіщено, що старання британського міністра сер Майлса Лемпсона поладити непорозуміння, що виникло з античужинецьких розрухів у Нанкіні в березні 1927 року, не увінчалися успіхом і міністер вертає до Пекіну. Однак переговори між Китаїцями і британським консулом будуть продовжатися.

НИКАРАГВАНСЬКИЙ УРЯД ЗРЕЗИГУВАВ.

МАНАГВА, Нікарагва, 28-го березня. — Цілий нікарагванський кабінет зрезигнував, щоб президент Діаз мав вільну руку вибрати людей, які одностайно піддержували його політику й годинилися на те, щоб Злучені Держави мали нагляд над президентськими виборами.

ВИСЬКО В ІНДІ УБИЛО З РОБІТНИКІВ.

КАЛЬКУТА, Індія, 28. березня. — Три особи були убиті і дві тяжко ранені, коли жовніри стріляли сьогодні до товпі, що кидала камінням на фабрику східно-індійської залізничної, де 16,000 робітників вийшло на страйк.

РОЗПУЧЛИВЕ ПОЛОЖЕННЯ САМІТНИХ БЕЗРОБІТНИХ У ВІННІПЕГУ.

Щоб не згинути з голоду, безробітні мусять іти за допомогою на поліційну стацію. — Протягом минулого року 1,760 безробітних зголошувалося до поліції за нічлігом і їдою. — За не цілий місяць березень засуджено в поліційнім суді за волокитство поверх 60 безробітних.

Вже від пару років місто Вінніпег не дає зовсім ніякої допомоги для самітних безробітних. Наслідком того положення їх є просто невиносиме. Як що вони не хочуть згинути з голоду і холоду, то одиним для них виходом є іти на поліційну стацію і там просити куска хліба і нічлігу. Але й там нема ратунку. Якщо такий безробітний приїде третій раз на поліційну стацію за допомогою, його арештують і засуджують за волокитство. І так з найпоряднішого і найчеснішого чоловіка роблять злочинця — за те тільки, що він в нижнімих капіталістичнім ладі не має де продати своїх десять пальців, трого одинокого маєтку, який він має.

Таке застрашаюче положення самітних безробітних у Вінніпегу звернуло на себе увагу навіть "батьків міста", які самі вирішили не давати ніякої допомоги для нежонатих безробітних в тих часах, коли мейстром міста був ославлений Веб.

А сьогодні вони вже "радіють" над тим, як би то зарадити лихові, якого вони самі є причиною.

Минулого понеділка відбулося спеціальне засідання міського комітету безробіття, скликане головою того комітету буржуазним алдерменом Поулардом. На засіданні були також присутні, крім алдерменів, членів комітету, шеф поліції Нютон, представник провінціального бюро праці Мекнамара, секретарка комісії суспільної добродійности Чайлдс і послы провінціального парламенту Фармер і Мрс. Рождерс.

На засіданні виявилось, що число тих, що звертаються до поліції за допомогою, щораз збільшається. Шеф поліції заявив, що в одним лише місяці березні засуджено за волокитство більше як 60 безробітних.

І це ще не був скінчений місяць. За цілий рік зголошувалося на нічлігом і їдою 1,760 безробітних. З того на Англьо-Саксонців припадає около 1,400, а решта на інші європейські народности.

Всі присутні на засіданні признавали тяжке положення, однак ніхто не давав конкретної пропозиції, щоб зарадити цьому положенню. З кількох сторін підносилися голоси, щоб самітних безробітних, які будуть звертатися за допомогою, вислати до праці на фарми за — за те тільки, що він в нижнімих капіталістичнім ладі не має де продати своїх десять пальців, трого одинокого маєтку, який він має.

Становище комуністичного алдермена т. Коалісника.

Проти таких ганяних пропозицій рішучо виступив комуністичний алдермен тов. В. Н. Коалісник. Він заявив, що не можна навіть брати під увагу вислання безробітних до праці на фарми за меншу платню, як звичайно платиться, бо тоді фермери відправляли би своїх старих робітників і приймали би тих, що їм пришло комітет з Вінніпегу за меншу платню. Тоді ті, що працювали, залишилися би без праці і збільшили би армію безробітних. На місце одних безробітних прийшли би другі і положення зовсім не змінилося-б, тільки фермери мали-б за дармо робітника. Можна вислати безробітних і на фарми, але за таку платню, яку побирають звичайні робітники.

Після всіх балачок вибрано підкомітет з трох осіб, який має засягнути інформації з інших великих міст, як там справляються з такою проблемою, і здати свій звіт за три тижні на повнім засіданні комітету. До підкомітету увійшли шеф Нютон, Мекнамара і Мис Чайлдс.

ВИКИНУЛИ СТРАЙКУЮЧИХ МАЙНЕРІВ З КОМПАНІЙНИХ ДОМІВ.

КОЛОМБАС, Огайо, 26. березня. — Федеральний судья Бенсон Гаф видав судові рішення, яким викладає з компанійних домів 285 майнерських родин. Рішення видано на домагання вуглевих компаній, які хотіли позбутися страйкуючих майнерів і винаняти свої домострайкаломам. Такий позов внесли до суду кілька компаній разом, а судья видавав рішення для кожної компанії окрема.

У 295 інших випадках судья дозволив робітникам залишитися в компанійних домах до 1. квітня. Іх справа буде вирішена на спеціальнім переслуханні за кілька днів. Юнія вже почала будувати баракки для

викинених робітників. На розправі судья заявив, що не признає слушности жадній стороні. На його думку, майнери не мають слушности, бо настоють на джексонвільській угоді, а власники копалень завинили тим, що відмовилися вести переговори з майстрайкаломам.

ТОРОНТО, 24. березня. — Потяг канадської національної залізничної убив тут вчора Генрі Брукса, 56-літнього робітника, який був цілу зиму без праці. Брукс, не маючи заняття, збирив вугілля попри залізничну треку, що позлігало з вагонів, і власне коли він це робив, його убив потяг.

ЗМІЦНІМ ОРГАН ПАРТІЇ "ДІ ВОРКЕР".

(Відозва Головного Укр. Агітпропому К.П.К.)

Дорогі Товариші! Минулого року на партійній конференції встановлено місяць квітень місяцем кампанії для "Воркера", який є одним часописом канадського робітництва в англійській мові. "Воркер" є органом К.П.К. і, як можна дійсно робітничу газету, так і він бореться за своє існування, бореться, щоб жити та поборювати всі темні сили, які затемнюють робітників та сплявають їх у боротьбі за краще життя. Вже шість літ минуло від часу, як "Воркер" з'явився на світ, і за цей час він зробив велику роботу серед канадського робітництва. Цілих 6 років "Воркер" етова міцно на своїх постах і обстрілював буржуазні ворожі позиції. Покимо ріжних ворожих нападів, не вступив він зі свого становища, а завжди висношував робітникам всі справи в правдивому світі, вчив робітництво, як боритися з буржуазним несправедливим ладом, з визиском та вкльзав працюючим правильний шлях боротьби за краще життя. Але в своїй боротьбі з буржуазією "Воркер" стірається з одною перепоною, а це з фінансовими недотачами і ці недотачі роблять його слабшим в боротьбі. Буржуазія тишить цим і бажає "Воркерів" смерті, але робітництво хоче бачити "Воркера" не тільки живим, а й здоровим і в місяці квітні ми мусимо придбати для нього як найбільше пресового фонду і нових передплатників. Це мусить бути гаслом кожного партійного товариша. Товариші! Робітництво бореться нині в цілому світі не тільки за підвижку платні, але за знесення несправедливого капіталістичного ладу, в якому панує визиск і гнет людини над людиною, а завести робітничо-фермерський лад основний на братерстві і любові, лад, де не було-б ні панів ні вівнів, де всі жили-б таким життям, яке належить людині навіть після природного закону. Хто це збудує? Як це збудує? Це мусять здобувати самі робітники, бо за них ніхто інший не буде боротися. Здобути це можна тільки організованим способом і при допомозі робітничої преси. Організація, це сила, але без помічі преси, то вона не

вече сапа людина, що йде кудись, але не бачить в яку сторону. Преса, це очі організації, немаче очі в людині. Тому ми повинні дорожити робітничою пресою немаче нашими очима. Очі, це провідник одної людини; робітничу преса, це провідник тисячів, мільонів. "Воркер" є тими очима канадського робітництва, який вказує не тільки буржуазні перепони для робітництва, але не омиває й робітничих аристократів, які позасідали в юніях і стараються зробити з них бездушні мертві тіла. "Воркер" висвітлює їх брудну роботу в правдивому світі і надалше це буде виконувати. Ми, як свідомі українські робітники, вже це зрозуміли, ми зрозуміли-ть, що для нас не робить різниці, якою мовою часопис до нас говорить, чи українською, чи англійською, але щоб він говорив робітничою мовою. "Воркер" є тим часописом, що говорить тою мовою. Український Головний Агітпропом визнає всі українські партійні частини, щоб в ці місяці посвятити всі свої сили для "Воркера" і влаштували підприємства в користь нього, та на кожнім кроці пояснювали робітникам значіння К.П.К. і значіння дорогого учителя та організатора, який є "Воркер" для робітництва в Канаді. Товариші! "Воркер" находитися тепер в критичнім фінансовім положенні. Ми з цим не криємося, але кличемо все свідоме робітництво: зміцніть його фінансово, даймо відсіч нашим ворогам; докажімо ділом, що ми вміємо дорожити нашим робітничим часописом і що ніяка сила не вирве його з наших рук. Коли "Воркер" буде забезпечений фінансово, то він зможе ще краще повести працю серед канадського робітництва. Тож до праці, нехай місяць квітень збільшить наше членство, нехай збільшиться тираж "Воркера". Зробім цю кампанію одною з найбільших і найуспішніших в історії нашої партії. Нехай живе К. П. К.! Нехай живе брешній орган К.П.К. "Ді Воркер". За Головного Українського Агітпропому, Т. Кобзів, секр. Торонто, 22. березня 1928.

ДИВНЕ ЧИТАЮЧЕ "НИЦО".

Мій старий знайомий із Деф-Корнер над Стинкінг-Лейк — це відповідає кількість бараболь, бураків, капусті, телятини, свинини, хліба... води і самогонки. Отже він менше-більше те саме, що кожна інша людина якого небудь стану. І ви певно догадалися, що я почав свої досіди над моїм знайомим, маючи на увазі твердження, що "людина — це те, що вона їсть" (і не! — Доповнення мого!). Та на жаль, не вдовольня мене ця фізіологічна аналіза над моїм знайомим і, на лихо, почав я переводити на ньому досіди на підставі твердження, що "людина — це те, що вона читає". — Багато часу і клопоту коштували мене ці досіди, до мій знайомий показався дуже скромним під цим зглядом (досить багато читає), та остаточно я таки осягнув свою ціль. В моїй записній книжці стоїть: — Н. Н., з Деф-Корнер над Стинкінг-Лейк, є нормально і грамотною людиною; читає плавно, поправно, пише і прочитане розуміє. Пренумерує, читає, любить і хвалить всі канадські часописи, що друкують українською мовою. Є гарним прихильником "Канад. Фермера", але читає і "Фермерське Життя", вважаючи ці часописи своїми професійними органами, коли він працює на фармі. "Кан. Українця" і "Укр. Голос" дуже любить тому, що вони мимом всего друковані українською мовою, яку

він вважає своєю рідною. Читає теж часом "Укр. Роб. Вісти" тому, що зимою стало працює в спінарському елевейторі в Свиндлертаві і через те ніби почувається членом робітничої класи. Залюбки читає всякі "писання" в українському перекладі найновішого "пророка" Рутерфорда, а при читанні "Гарфі Божкої" попадає в екстазу. З побожним захватом і насолодою прочитає "Православний Вістник", "Вартово Банту" й другі подібні й неподібні релігійні газети, журнали і всякі інші "божі листи". Також вислав недавно прохання до "бискупа Микити" на адресу Рим-Варшава, щоб він привіз з Європи або з Польщі хоч кількох езуїтських "специів", що видавали-б чисто католицький часопис спеціально "для добра найсвятішого отця римського, всіх святих і цілого католицького царства небесного". (Своє прохання мотував тим, що "Канад. Укр." зовсім отверто грішить проти першої з десятих заповідей божих, боронить католицтво тільки так "жеби Польська не згінула" і навіть після усунення з редакції "богого гетьманця" ставить свічки земським богам, а небесному самі отгарки.) Після докладного розглянення всего того, що читає, що говорить і чим захоплюється мій знайомий, я дійшов до слідуючого заключення: Він є націоналіст і соціаліст, монархіст і анархіст, консерват і ліберал, аристократ і демократ, като-

лицький, православний, пресвітеріанський, баптиський, методистський, суботницький, росоїстський і свистуїтський християнин і раціоналістичний атеїст. З огляду на свої різносторонні політичні й релігійні погляди повинен він бути членом всіх канадських українських товариств, угрупувань, громад, гуртків, клік, стад, сект і брацтв — та через неспроможність оплачування членських вкладків і деяких товариських датків, видатків, податків і надатків мусить вдовольнитися приналежністю до однієї праорганізації, що носить назву: родина. (В цій праорганізації є ще крім нього його бездітна жінка.) Це і є докладна характеристика мого знайомого після принципу, що "людина — це те, що вона читає". Щоби дехто і ще хто не закидав мені "а ргіаге", що я "виссав із пальця", або "схопив із воздуха" свійого старого знайомого — раджу всім, що інтересуються такими рідкостями, загоститися в чудні околиці величнього Стинкінг-Лейк, у романтичній закуток Деф-Корнер, і власними очима, вухами і прочими змисловими органами переконаватися про існування такого оригінального типу. Я не сумніваюся, що вони найдуть там ще більше таких, і їм подібних типів. Вправді, мало опознатися, що маю не мало клопоту з цим "типом", бо ніяк не можу зрозуміти його різноманітної вдачі. Вже старався я вжити "методи порівняння" для зрозуміння цієї "диковини", але жадне порівняння не підходить. Беру дивне створіння-хамелеона, що все зміняє свою красу, та воно наглядно вказує на якого небудь редактора української продавної патріотичної газети, що все зміняє свої політичні принципи, беру такою редактора і порівнюю з тим "типом", та пан редактор зараз пригадує мені своєю змінчивістю хамелеона, а мій знайомий не має порівняння в цілому звиринному світі. В останньому часі почало переселювати мене аристичне правило-аксіома, що 1-1=0, а за цим слідує: націоналіст — соціаліст = 0, монархіст — анархіст = 0... і т. д. Мав-би мій многочитаний знайомий бути звичайним зером, нулем? Чим-же в такому разі є його сусід, який ніколи нічого не читає і також, крім праорганізації-родини, не належить до жадної іншої організації? Чи вони оба — це два зєра? Хто його знає; але після аристичних правил так виходить, бо: 1-1=0 і 0-0=0... Дивне — це читаюче "ніцо" чи "зеро"! Кичурд.

СПОРУДЖЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА КОЦЮБИНСЬКОМУ.

Спеціальна комісія при Наркомосвіті України ухвалила оголошити конкурс на проект пам'ятника письменникові Коцюбинському. В роботі комісії беруть участь представники художніх і літературних організацій. Пам'ятник Коцюбинському буде поставлено в Вінниці. Участь у конкурсі можуть взяти скульптори, як Радянської, так і Західньої України, а також всього Радянського Союзу. Учасникам конкурсу ставиться вимога, щоб пам'ятник відбивав письменника, як художника й як громадянина. Крайого проекту буде премійовано в 1,500 карбованців. Пам'ятника збудують на громадські кошти й на відраховання урядових, громадських і професійних організацій. Збір коштів почнеться 1-го березня. Вінницький ОВК вже асигнував на спорудження пам'ятника 5,000 карбованців. "ЧОРТІВСЬКА ВИДУМКА". Товпа мешканців оселі Ухань в Грубешівщині впала на пожарників, які робили вправи, у яких, бач, усє лихо. Вони хотіли їх побити. Поліції разом з пожарниками, що жили сикавок, вдалося розігнати товпу, яка викрикувала, що "пожарна сторожа є видумкою чорта".

ДЕВ'ЯТЬ РОКІВ КОМІНТЕРНУ.

Дев'ять років роботи Комуністичного Ітернаціоналу є роки тяжкої, впертої революційної боротьби за міжнародно перемогу комунізму. Тяжка, надзвичайно тяжка боротьба бартерських комуністичних партій по капіталістичних країнах та по їх колоніях. Капіталістичний світ за ці дев'ять років встиг трошки зміцнитися, відійти від своєї загнбелі. Йому пощастило тимчасово й відносно стабілізуватися, і останніми роками капіталістичний світ перейшов до наступу проти революційної робітничої класи. Цей наступ капіталу відбувається в супроводі жорстокого кривавого білого терору, якого історія ще не знала. На допомогу собі в боротьбі проти робітничої класи буржуазія покликала аристократичні верхівки робітничої класи в особі зрадників-проводирів П. та Амстердамського Ітернаціоналу. Але нічим не можна приборкати, задумати міжнародній революційній рух, організований у єдиній пролетарській лаві, на чолі зі штабом світової пролетарської революції — Комінтерном, у руках якого є найміцніша зброя революційної боротьби — лєнінізм. Теперішнє міжнародне становище характеризується з одного боку загостренням суперечностей у капіталістичному світі, чи, тощійше, кризою капіталістичної системи; з другого боку — помітним зростанням класової боротьби між робітничою класою й буржуазією капіталістичних країн, а також тим, що міжнародня соціал-демократія відмовилася від класової боротьби на користь утлопичній "ідеї" миру в промисловості. З цих основних засад випливають також і завдання Комінтерну, на яких ми зупинимось трохи далі. Протягом 9 років існування Комінтерну, що керує пролетарською боротьбою, в структурі капіталістичного світу стали великі зміни. Насамперед, центр економічного життя в Європі пересунувся до Америки. Безперечно, це спричинило тяжкі конфлікти в світовому господарстві. Загострюються суперечності між капіталістичними країнами Європи й Америки. В окремих капіталістичних країнах бачимо тимчасову стабілізацію, але вона в дальшому розвитку господарства через брак ринків збуту потрапляє в безвихідь. І це наочно підкреслює, що вона неміцна. Поруч із цим зростає й міцнішає СРСР — вогище міжнародного робітничого руху. Загострюється класова боротьба серед капіталістичних країн. Капіталізм, що по всіх лініях перейшов до наступу проти робітничої класи, дедалі, то все більше погіршує стан робітників. І треба пам'ятати, що досі ніде в капіталістичних країнах заробітної платні не доведено до рівня, крім Північної Америки, та й там це стосується тільки окремих категорій робітників. Залежно від заробітку, що, як ми бачили, вєсь час зменшується, гіршає й загальний економічний стан робітників, його харчування, житлові обставини то-що. Але ненажерливим капіталістам і сей жалювий стан робітників здається ще занадто розсипним, і вони через своїх підкуплених ідеблгоїв намагаються залепити широкі кола громадянства, що головна причина, яка гальмує економічний розвиток країни, є висока заробітня платня робітників і шкідливі, робітничі монополії, розуміючи під цим сиду профспілковських обєднань. Отже, треба широко повести наступ проти робітничої класи та її професійних організацій, у яких, бач, усє лихо. Характерно реагують на ці вихватки капіталістів соціал-демократичні проводирі. Добре відомий проводир німецьких соціал-демократів Гільфердинг пише, між иншим,

про те, що капіталісти самі неспівомо сприяють успішному розв'язанню тих завдань, що ставлять перед собою марксісти: вони сприяють зростанню таких організаційних форм господарства, що самі собою перейдуть у соціалізм. Тому соціал-демократи, як голівне гасло сьогоднішнього дня, ставлять гасло "економічної демократії", розуміючи під цим опанування трестів, концернів та банків, тоб-то всієї економіки країни, мирним способом через фабричні комітети та профспілки без ніякої революції. У дальшому своєму розгалуженні ця незвичайна своєю "класовою" природою теорія пролетарської боротьби устами того самого Гільфердинга каже, що коли мирним способом демократизувати фабрики, трести, банкові концерни, а далі й окремі держави, то, безперечно, можна демократизувати також і Лігу Націй; ту саму Лігу Націй, де провину ролю грають агресивні імперіалістичні держави — Англія й Франція. Отже "демократизацію" Ліги Націй соціал-демократи ставлять, як головне-гасло своєї зовнішньої політики. Одна з основних форм політичного й економічного впливу на робітників, якої вживає американська буржуазія, є "компанійна спілка", тоб-то, такий тип профспілок, що обєднує разом і підприємців, і робітників підприємства, відтягаючи цим робітників від класової боротьби й утворюючи подобу-спільноти інтересів цих двох, у корені протилежних соціальних сил. Мета таких спілок є піднести видатність праці, запровадити мир у промисловості й боротися проти страйків. Підприємці утримують компанійні спілки, дістаючи за це подвійні дивіденди. В кінці року робітникам також припадають крихти від зиску, але, звісно, як того хочуть підприємці. Цим капіталісти прив'язують до свого підприємства робітників і люте експлуатують їх. Не менше успіху має в Америці система притягання робітників до так званих робітничих банків. Ці банки в майбутньому, далі розвиваючись, ніби проказуватимуть свою волю не тільки промисловості, а й усій економіці країни. Нічого й казати, оскільки утопічна й просто нежиттєва є ця теорія буржуазних американських економістів, оскільки вона пропнята однією метою — відтягти робітників від класової боротьби, скерувати їхню увагу на інший шлях, на шлях співробітництва з капіталом. Ця теорія розрахована на те, що захоплені хибними перспективами нагородження, робітники віддадуть у ці банки своєї трудові зощадження, отже, відкинуть цим усю думку про самостійні організації й віддадуть себе цілком до послу банківських діяків, керівників банків, тоб-то тих самих світових імперіалістичних хижаків. Чи можна в Європі реалізувати такі намагання? Звісно, ні. Європейські капіталісти не мають таких коштів, як їхні колеги в Америці, щоб вкладати їх у такі підприємства. Але, коли європейські соціалісти через об'єктивні причини й не агітують за компанійні спілки та організує робітничих банків то ідею миру в промисловості вони захищають, де тільки можуть. (Кінець буде.) ЄРУСАЛИМ, 26. березня. — Бен Сімон, жидівський робітник, що прибув до Палестини сім років тому, буде депортований за те, що брав участь в недавніх демонстраціях проти уряду. Сімон заклякав робітників ставити опір поліції, коли вона розбивала мітінг, що протестував проти биття робітничих провідників у в'язниці. В Єрусалимі панує велике безробіття й поліція розбила безбарті демонстрації безробітних.

ФАШІСТИ ЗАМОРДУВАЛИ КОМУНІСТА СОЦІ.

На початку грудня 1927 року в Мілані було заарештовано комуніста Соцці, якого обвинувачено в керуванні роботою місцевої потайної організації італійської компартії. Після арешту він зник без сліду. Влада відмовлялася давати жкнебудь відомості про його долю. Недавно тому родина ув'язненого Соцці в Перуджі дістала повідомлення від дирекції в'язниці, що їхній син умер і другого дня його поховали на військовому кладовищі. Батько Соцці звернувся до влади, вимагаючи, щоб йому дозволили поховати сина в Чезені, на його батьківщині. Разом з тим, він вимагав судово-медичного розтину тіла нещезника, бо дістав певні відомості, що син його ні на що не хворів у в'язниці, і що його знайшли в камері з явними слідами задущення. Італійський уряд задовольнив клопотання батьків про похорон у Чезені, а на вимогу зробити розтин тіла відмовив. Тіло нещезника було привезено до Чезені в забитій труні під охороною фашістської міліції. Підчас похорону могли оточити міліціонери й військові загопи. Нікого не допустили до труни попрощати з тілом. Все це ствердило відомості про жахливу розправу над ув'язненим революціонером. Протифашістський комітет у Парижі і французька секція МОДРУ організують широкую кампанію протесту проти страшной розправи над ув'язненим революціонером.

ДОВГО-ОЧІКУВАНА ФІЛЬМА "ТАРАС ШЕВЧЕНКО" У ВІННІПЕГУ.

БАГАТО ЧИТАЛИ Й ДОВГО ЧЕКАЛИ, ЩОБ ПОБАЧИТИ, А ТЕПЕР НЕ ПРОПУСТИТЬ НАГОДИ. Довго-очікувана нами фільма "Тарас Шевченко" нарешті загостила до Вінніпегу й буде показувана

В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ ШЛИЯ ТИЖДЕНЬ, ПОЧИНАЮЧИ ВІД ПОНЕДІЛКА, 2. КВІТНЯ — ДО СУБОТИ, 7. КВІТНЯ 1928 Р.

Але, читайте уважно далі: фільма ця не подібна до американських, що за години чи за півтори ви переглянете всю. Фільма "Тарас Шевченко" має 20 вистпків, і розділена на дві часті і показується два вечери. Тобто першого вечора показується перша частина а другого — друга. Тому задалегідь заосмотрітєся двома тикетами на обидва вечери, щоб побачити життя нашого найбільшого поета-борця від дитинства до його смерти.

Фільма буде показуватися так: ПЕРША ЧАСТИНА В ПОНЕДІЛОК 2., В СЕРЕДУ 4. І В П'ЯТНИЦЮ 6. КВІТНЯ ДРУГА ЧАСТИНА У ВІВТОРОК 3., В ЧЕТВЕР 5. І В СУБОТУ 7. КВІТНЯ ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ЦІНА ТИКЕТІВ НА КОЖНИЙ ВЕЧІР ДЛЯ ДОРОСЛИХ 50 Ц. ДЛЯ ДІТЕЙ 25 ЦЕНТІВ.

Тому краще зразу купуйте тикети на два вечери за \$1.00 і приходіть побачити першу частину в понеділок, середу і п'ятницю, а другу у вівторок, четвер і суботу. ДЛЯ ДІТЕЙ ФІЛЬМА БУДЕ ПОКАЗАНА В СУБОТУ, В ГОДИНІ 1-Ю ПО ПОЛУДНІ І ТИКЕТИ ДЛЯ ДІТЕЙ БУДУТЬ ЛИШЕ 15 ЦЕНТІВ. Ше раз кличемо: не пропустіть нагоди побачити життя й боротьбу свого найбільш улюбленого поета, Тараса Шевченка. Після Вінніпегу фільму буде показано в Трансконі в понеділок 9. і у вівторок 10. квітня, а відтак в інших місцевостях Манітоби й шлої Зах. Канади.

КОЛИ ЗМІНЮЄТЕ АДРЕСУ, ТО ВИПОВНІТЬ І ЗАШЛИТЬ ДО НАС ЦЮ КАРТКУ.

UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard and McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada. МОЯ СТАРА АДРЕСА: Імя і назвіско Вулиця або почт. скринка Місто і провінція МОЯ НОВА АДРЕСА: Імя і назвіско Вулиця або почт. скринка Місто і провінція

ЧИ ВИ ВЖЕ ЗАМОВИЛИ ВЕЛИКИЙ, ДУЖЕ ЦІКАВИЙ ЗМІСТОМ ТА БАГАТО ІЛЮСТРОВАНІЙ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ КАЛЕНДАР НА 1928 РІК. Є це найбільший і найкращий український Робітничо-Фармерський Календар на американському континенті. Він має 384 сторін друку й 110 ілюстрацій. Замовляйте цей календар таки зараз. ЦІНА В ГАРНІЯ ТВЕРДІЯ ОПРАВИ \$1.00 БРОШУРОВАНІЯ .75 Пишіть за календарем на слідуючу адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS COB. PRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, MAN.

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ДЕСЯТИРІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ ТУРФДМ.

Содборн, Ont.

Старання всіх робітничих організацій, що гуртуються при Укр. Роб. Домі в Содборні, Ont., відзначили 18 березня ц. р. десятирічний ювілей ТУРФДМ.

Ще перед восьмою годиною слав Укр. Роб. Дому була заповнена по береги. Ті, що прийшли скорше — сідали, а ті, що прийшли пізніше, були вдоволені тим, що мали змогу стояти в салі.

В годині 8.15 піднялася куртина й діточа мандолинова оркестра від промовою свого вчителя, т. В. Головача, відгукнула й відспівала Інтернаціонал. Далше відбувалися "Вечерниці", т. е. Перейма й т. Григорук відспівали дует "Ангелі та інші". Далше танки: "Чумах", "Запорожець" і "Топак коло", хор старших відспівав "Ой, вербо, вербо" і "Пробудися, встань народе".

В половині програми забрала слово т. Чорниєва, яка говорила про значення свята, а згодом про відділ Жіночої Секції. Рівночасно зважала товаришок, щоб ставали в ряди жіночої організації.

Другим промовцем був т. Головач, який в своїй обшарпаній промові говорив про значення ТУРФДМ та його здобутки за минулі 10 років. Після десятирічної праці ми можемо гордитися здобутками, якими не може похвалитися ніяка ворожа нам організація в Канаді.

Далше співали про заклик ЦВК, щоб в десяті річницю сплатити до друкарні й школи в Вінніпегу. Прикінці зупинився довгий час на Укр. Роб. Домі в Содборні. Він, між іншим, заявив, що робітники повинні не тільки приходити на представлення й концерти та любити це місце, але й допомагати сплатувати довг, які лежать на тих інституціях, в яких кутється місцево.

Робітників повинні доказати, що вони люблять організацію й Укр. Роб. Дом.

Присутні вислухали промову й на його заклик зложили \$204.00 на сплату до Укр. Роб. Дому в Содборні, Ont.

Так закінчили першу половину нашої програми.

Друга половина програми складалася з пісень "За городом качки пливуть" і декламаций: "Визень" і "Сумні картини".

Описав забрав слово т. Білінський, який говорив про значення відділу Секції Молоді й про значення діточих шкіл, які є при Укр. Роб. Домі. Згадані бесіди визнає всіх присутніх, щоб посилали своїх дітей до УРДШ, де їх діти освоють те знання, якого старші не мали нагоди навчитися. Саїд згадати, що згаданий товариш числять заleden 20 років, він вступив першим раз на сцену з промовою і досить добре вивізнався.

За цим забрав слово тов. Галамчук, котрий говорив про значення Роб. Зап. Тов. Він визнає присутніх ставати членами цієї організації, бо Р.З.Т. є однією, робітничою допомогливою організацією, яка дає своїм членам належну допомогу в часі слабости, або каліцтва.

На прикінці це виконав уривок з "Запорожця на Дунаї", "Ой, щош дже заглусявся".

На закінчення діточа манд. оркестра відгукнула й відспівала діточий Інтернаціонал.

Повніше подано спис імен жіноцтва.

В. Вертепий \$20.00; т. В. Головач, І. Сорока, П. Прокопов, М. Загарук; по \$5.00: І. Лютин, І. Юрійчук, П. Савчук, Г. Рожко, А. Якубовський, Г. Черевий, І. Парчевський, І. Федий, Г. Чатков, Н. Тачук, М. Процик, В. Кузачик, Д. М. Слободян, К. Новик, Н. Сирота, Н. Тарас, О. Баранов, Г. Гармашук, Р. Ковбасук, М. Баранов, П. Михайлюк, В. Кузачик; Д. Чорниєва \$4.00; по \$3.00: В. Гускевич, А. Качан, М. Канський; по \$2.00: П. Гнатик, В. Катрчук, М. Гобинський, Журавель, П. Прадон, П. Білінський, В. Божок, Г. Сташко, В. Котикова; по \$1.00: І. Лазорко, П. Кандук, Катерина Завич.

Всіх грошей вилучило як саїду: Вільних жерть \$204.00 3 вільної колекції при дверях 38.50 3 вільної колекції в салі 16.30

Разом \$258.80 Всім жертводавцям шєра подяка. Д. М. Слободян, секр.

ДВОЄ СВЯТ.

Оттава, Ont.

Старання оттавського відділу К.Р. О.Л. відзначили 57 річницю Паризької Комуні в Міжнародний день робітничої оборони.

Салі Укр. Роб. Дому була заповнена по береги українськими, англійськими, єврейськими й польськими робітниками й робітницями.

На отворенні свята діточа мандолинова оркестра, з організована при відділі ТУРФДМ, відгукнула й відспівала "Інтернаціонал" й похоронний марш "Вн жєртвою в бою". Далше голова концерту, т. М. Човоник, в своїй короткій, вступній промові пояснив значення свята, чому робітничий святкує річницю Паризької Комуні в Міжнародний день робітничої оборони.

Салі Укр. Роб. Дому була заповнена по береги українськими, англійськими, єврейськими й польськими робітниками й робітницями. На отворенні свята діточа мандолинова оркестра, з організована при відділі ТУРФДМ, відгукнула й відспівала "Інтернаціонал" й похоронний марш "Вн жєртвою в бою". Далше голова концерту, т. М. Човоник, в своїй короткій, вступній промові пояснив значення свята, чому робітничий святкує річницю Паризької Комуні в Міжнародний день робітничої оборони.

Після того відгору одноквіткучу з французької революції п. н. "Слудай". Відгоруно її, можна сказати, добре, й публіка мала нагоду побачити гарний образець з боротьби французького пролетаріату. Найкраще відгоруно свої ролю Пемоні й Марієта.

Голова концерту покликав до слова Дж. С. Вудсворт, робітничого посла з Вінніпегу до домініального парламенту.

Дж. С. Вудсворт, при помочи графічного рисуку, виголосив лекцію на тему: "Тєперішня економічна й політична система". На початку лектор коротко розповів про боротьбу французького пролетаріату 57 літ тому назад, як героїчно борюва він і які чинники заставляли його до боротьби. І хоч французька буржуазія завдвала ті змаганя робітництва, однак не завдала ті великої ідеї, яка веде до освобождения робітничого цілого свята.

Далше лектор представив, як капіталісти вислизують робітників і фєрмиєри вилучують графічний рисуку, що борються з ними немиральними силами, які є тепер в рїзнях. Тоді й "боси" будуть поводитися з робітниками по людськи.

Причиною того всього лиха — є свідомість робітників. Правда, є деякі робітники, які читають робітничі часописи, рїзні наукові книжки й занепокоєні, що вони є покриті, але їм визискують пани до крайности, бо вони не можуть нічого зробити, бо вони становлять меншість. Більше є таких, що робітничими справами не цікавляться.

От хоч би судити по тій балазці, яка ведеться між робітниками підчас обиди. Мало коли можна почути розмову про робітничий рух, або класову боротьбу, яка безперестанно ведеться між двома непримиримими класами, це-то є свідомістю класово з одної сторони, а робітничою класово з другої.

По більшій частині вони говорять про якийсь там дурний дарів. Однім другом розскаже, що-то він служив при військєй службє за Франца Іосєфа та який то добрий був наш царь для калєдєт і капіталєв. Розуміється, що від такої розмови ніхто не єтє розумнішим.

Треба, товариші робітники, покинути ті пусті балазці а братися до праці. Дивіться, що роблять ті, в яких ми працюємо. Вони організують, щоб ідеї їм було визискувати нас. Вони добре знають, що в організації сила.

На закінчення визнаю робітників, які не є ще в конї, щоб вступали негаїно до організації. Збудувати сильну конїю, ми тоді зможемо поліпшити наше закладєне життя. До того, нам треба також освідомитися. Чи шукаємо робітничу прєсу й наукові книжки, ми зможемо навчатися, де нам місце в теперішнїх класовїх суспільствї.

На закінчення він сказав: "В теперішній системї робітничтво є чорними рабами, але неоди робітнич дїмає, шу-їм вільний. Я також колись так думав, але коли в 1919 р. вїбух страйк у Вінніпегу, я опинився за ґратами. Тоді я пізнав, що я не є вільний. Я певний, що коли-б кожний робітнич опинився за ґратами, то тоді почав би інше думати".

Після того говорив в українській мові т. Г. Скрипничук. Він розказав про постановя й упадок Паризької Комуні та про завзяту й витрєвалу боротьбу комунарів аж до останньої хвилини. Говорив також про завдання й ціль Канадської Оборонної Ліги.

На закінчення відгоруно одноквіткучу п. н. "До свїтла". Ця штука теж вилала добре. Н. Б.

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

УМОВИНИ ПРАЦІ В РІЗНЯХ.

Вінніпег, Ман.

Читачи дописи в "У.Р.В." з ріжних місцевостей Канади про життя робітників, скотїрю й мене напастити кілька слів про умовини праці в різних заводах.

Почав я працювати в рїзні ще в 1919 року, після вїдомого страйку. Тоді було ще не так, порівнюючи, але Робітничі мав тоді краюц платити, можна було сик-так прожити. Але тепер заробітна платня багато нижча, до того же й умовини праці погіршилися до неїдержання.

В околиці Вінніпегу є аж сім мєсних заводів. І всі вони однакові, аж не хочеться вїрити, що там виробляється мєсний продукт. Є такі мєся, що можна одурити від смороду. Заробітна платня найрїзні зї всіх іустрієй в цїй околиці.

На мою думку, умовини праці можна-б значно поліпшити, коли-б всі робітники, що працюють в цїй іустрієй, об'єдналися в одну організацію. Ко-ли-б у нас була сильна організація, тоді можна-б домогтися країної платні та борючись з ними немиральними силами, які є тепер в рїзнях. Тоді й "боси" будуть поводитися з робітниками по людськи.

Причиною того всього лиха — є свідомість робітників. Правда, є деякі робітники, які читають робітничі часописи, рїзні наукові книжки й занепокоєні, що вони є покриті, але їм визискують пани до крайности, бо вони не можуть нічого зробити, бо вони становлять меншість. Більше є таких, що робітничими справами не цікавляться.

От хоч би судити по тій балазці, яка ведеться між робітниками підчас обиди. Мало коли можна почути розмову про робітничий рух, або класову боротьбу, яка безперестанно ведеться між двома непримиримими класами, це-то є свідомістю класово з одної сторони, а робітничою класово з другої.

По більшій частині вони говорять про якийсь там дурний дарів. Однім другом розскаже, що-то він служив при військєй службє за Франца Іосєфа та який то добрий був наш царь для калєдєт і капіталєв. Розуміється, що від такої розмови ніхто не єтє розумнішим.

Треба, товариші робітники, покинути ті пусті балазці а братися до праці. Дивіться, що роблять ті, в яких ми працюємо. Вони організують, щоб ідеї їм було визискувати нас. Вони добре знають, що в організації сила.

На закінчення визнаю робітників, які не є ще в конї, щоб вступали негаїно до організації. Збудувати сильну конїю, ми тоді зможемо поліпшити наше закладєне життя. До того, нам треба також освідомитися. Чи шукаємо робітничу прєсу й наукові книжки, ми зможемо навчатися, де нам місце в теперішнїх класовїх суспільствї.

На закінчення він сказав: "В теперішній системї робітничтво є чорними рабами, але неоди робітнич дїмає, шу-їм вільний. Я також колись так думав, але коли в 1919 р. вїбух страйк у Вінніпегу, я опинився за ґратами. Тоді я пізнав, що я не є вільний. Я певний, що коли-б кожний робітнич опинився за ґратами, то тоді почав би інше думати".

Після того говорив в українській мові т. Г. Скрипничук. Він розказав про постановя й упадок Паризької Комуні та про завзяту й витрєвалу боротьбу комунарів аж до останньої хвилини. Говорив також про завдання й ціль Канадської Оборонної Ліги.

На закінчення відгоруно одноквіткучу п. н. "До свїтла". Ця штука теж вилала добре. Н. Б.

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

Товариші! Відновляйте передачу на "Укр. Роб. Вістї"!

МОЇ СПОСТЕРЕЖЕННЯ.

Бренфорд, Ont.

Працюю в цїй іустрієйальній містечку Бренфорд вже кільканадцять літ. Від того часу зайшла величезна зміна в продукції. Працьке безумно довго виходить нові машини, вкращаються старі, упрощуються різні струменти і т. д.

Взимим залізну іустрією, наприклад, залізничну, з якими я добре працював колись. Колись працювало соток робітників, а тепер двоє-три, щоб наладувати одну піч. Вони носили кавалки заліза драбними й виконували роботу примітивним способом.

Сьогодні працює один робітнич на конї, три накладають на дворі, а один в середині сидіє, і така сама піч заповнюється за 5 минут часу.

"Боси" чекають колись на стадїях і тїдїх що імігрант заліз з потягу, так зараз тягнути його до роботи, не питаючи, чи знає роботу, чи ні. Тепер уже змінилося. Ніхто не питає, чи хочеш роботу? А коли хочеш мати працю, то мусиш купити її. Витворюється чисто рабське відношення між робітниками. Платять, щоб дістати мунї на свої руки, а той, що вже робить, закінчає "боса" до хати, чи до готелью й пропиває з ним свою кєраваню.

Такого рабського діла підкуства й лїзистства допускають робітничі найбільше чужинське походження. Бо коли Англієць часом і напавється з босом, то вони забавляються менше-більше, як рівний з рівним, але коли чужинське закінчає "боса" до себе й напавє його, то тут зовсім інше співвідношення. "Бос" просяє смєтєтьє з такого лакузи й ухває його за якесь низьке створіння.

До того же й умовини праці багато гірші там, де працюють чужинці. Наприклад, в тих відлївнях, в яких працюють переважно Англієць, вже давно завелено країної методи праці. Робітничі не носять розстопленє залїзо кітїями, як це буває в тих, де роблять чужинці. Там і побування додержі з рєзєвї в залїзній плин дозволять вілкам, куди потрібно. Формовщицько багато лєше працюють. Він не трітєтьє вєру на ношення залїза, а тільки виробляє форми й по-зальває їх привезеним на візку лїном.

Так нагороджують "боси" тих підкаляк, які дають їм гроші, пропивають з ними свою працю. Боси візпачуються їм тим, що заставляють їх носити тяжкі кітї з залїзом по кількох сотїх.

Щоб поліпшити умовини праці, треба братися за виробованїє вже людським способом. Треба організувати в тєрд-конїю, а тоді можна буде примусити працевластів поводитися з робітниками, як з людьми цивілізованими. Робкор.

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Товариші! Приєднуйте нових передплатників для "Українських Робітничих Вістей"!

Батько й мати Шевченка Адує на пащину. З ними прощється малий Тарас. Це образок з фільму "Тарас Шевченко", яка буде показуватися в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу через цілий тиждєнь, почавши від 2-го до 7-го квітня.

ВЕСЕЛИЙ ВЕЧЕР В ТРАНСКОЇ.

Транскон, Ман.

В суботу, 24 березня, відбувся в У.Р.Д. в Трансконі дуже гарний і веселий концерт. Концерт був влаштований старанням відділу Р.З.Т., а на ньому вперше виступала смичкова оркестра, з організована при відділі Р.З.Т. під проводом вчителя музики, відомого молодого скрипача, т. Ю. Борнова з Вінніпегу.

Самий т. Борнов не мїг проводити оркестрою на концерті, бо був звазаний того вечєра з іншою працює в У.Р.Д. у Вінніпегу Оркєстрою про-водив т. Глазук, учєнь В.О.К. у Вінніпегу. Він виконав свої завдання вдоволюючи.

Помимо того, що вступ на концерт був за тикєтими, салі У.Р.Д. була майже заповнена рїжноманїтною публікою. Були деякі радні мїста, а навіть і самий мєйєр з дружиною. Саміх лєнєв і члєнєвк відділу Р.З.Т. було трохи за мало. Їх повинно було бути багато більше. Самими члєнами з відділу Р.З.Т. можна було заповнити салю. Їх-же сила, поєрєх то підєтьєся і п'ять добротєчєк!

На слїдуєщїй раз повинні відєстї до такої справи ширше та масово вївєти участь в таких важних підприємствїх.

Пропустити такий гарний концерт та веселий вечєр є навіть організаціїм грїхом. А було оно дуже гарно і весело, коли смичкова оркєстра з 25-ох скрипачів при аккомпанїєментї т. Дз. Алєна на п'єні, відгравали такі куски, як "Гєні Дєє Марї", "Ву-ден Шус", "Дєнє одї Крїкєтє" і "Оубєнє Гєйм". Публіка кожний кусок заєртерала по два рази. Дуже гарно вїтєв дует наших молодих скрипачів т.т. М. Дубасє і П. Мартїнєвє. Тов. М. Дубасє заєртерєв також вольно, якє публіка заєртерєв його повторити. Скрипковє сольє т-ка О. Чунїнє, "Мазурка", вїпаду дуже добре. Відомо нашї публіци гумєрїстєкє-декламаторє т-ка Гєнє Сунїшєк, учєниця в Укр. Роб. Дїточїй Школі, відєклємувала аж дї гумєрїстїчєскїх декламаций, чим привєла публіку до голосного смїху та гуцьних оплескїв. Також члєнєв відділу Р.З.Т., т. Г. Гудуєк, виголосив коротєньку промову, в якїй повєсив присутній публіци про значєня смичковї оркєстри. Він також визнає присутніх вїступивши до відділу Р.З.Т.

Друга часть програми складалася з українських народних танків. Дуже гарно поминали нашї музиканти до українських народних танків. Ними були: т.т. М. Ласкалюк, скрипач; М. Боршєвський, бубнїст і т-ка Лїдїя Пінкетор, пїанїстка. Танцюристї відтєцювали дєсєть танків. Гуртовї танки вїпали надзвичайно гарно, спєциально "Аркан" молодих хлопцїв. "Коломїйку", дует, виконали надзвичайно добре дїтє малєнькї дївчинки, т-ки Лоза і Жуковська. Танок "Кєтєтка" виконали надзвичайно добре т. В. Кожушєк і т-ка Олєя Данилюк. А якє сольовий "Козачок", який відтєцював т. В. Кожушєк, видно був найкращий, бо публіка не звязалою на те, що танцюрист змучився, завернула його ще один раз.

Публіка була досить весєла та вдоволенєва таким концертом. Цей вечєр я називаю весєлим вечєром, бо він був весєлим не лише для мене, але для всіх присутніх. Можливо, що іуструкторєвї дїтка не було надто весєло держати між танцюристями на сценї порядок, але він до цього прїєв. Йому належить одна трїтєина всіх оплескїв, які одержали танцюристї. Обсерватор.

Помимо того, що вступ на концерт був за тикєтими, салі У.Р.Д. була майже заповнена рїжноманїтною публікою. Були деякі радні мїста, а навіть і самий мєйєр з дружиною. Саміх лєнєв і члєнєвк відділу Р.З.Т. було трохи за мало. Їх повинно було бути багато більше. Самими члєнами з відділу Р.З.Т. можна було заповнити салю. Їх-же сила, поєрєх то підєтьєся і п'ять добротєчєк!

На слїдуєщїй раз повинні відєстї до такої справи ширше та масово вївєти участь в таких важних підприємствїх.

Пропустити такий гарний концерт та веселий вечєр є навіть організаціїм грїхом. А було оно дуже гарно і весело, коли смичкова оркєстра з 25-ох скрипачів при аккомпанїєментї т. Дз. Алєна на п'єні, відгравали такі куски, як "Гєні Дєє Марї", "Ву-ден Шус", "Дєнє одї Крїкєтє" і "Оубєнє Гєйм". Публіка кожний кусок заєртерала по два рази. Дуже гарно вїтєв дует наших молодих скрипачів т.т. М. Дубасє і П. Мартїнєвє. Тов. М. Дубасє заєртерєв також вольно, якє публіка заєртерєв його повторити. Скрипковє сольє т-ка О. Чунїнє, "Мазурка", вїпаду дуже добре. Відомо нашї публіци гумєрїстєкє-декламаторє т-ка Гєнє Сунїшєк, учєниця в Укр. Роб. Дїточїй Школі, відєклємувала аж дї гумєрїстїчєскїх декламаций, чим привєла публіку до голосного смїху та гуцьних оплескїв. Також члєнєв відділу